

[Landbrugsministeren.]

at da der er Tale om to Produkter, som vi ellers altid holder skarpt adskilt fra hinanden, flydende frosset Smør og flydende frossen Margarine, gennemfører vi samme Princip her. Hvis det ærede Medlem vil vedblive at tale om Uret mod Margarinefabrikkerne, vil jeg sige, at Uretten er mindst lige saa stor imod Mejerierne. De har nemlig dobbelt Interesse i at lave Margarinefløde, for de kan ogsaa finde stor Afsætning for denne kunstige Fløde til Foderanvendelse. Lovforslaget er altsaa en simpel Videreførelse af det Princip, der i Forvejen findes i vor Smør- og Margarine Lovgivning, og hvis vi ikke gennemfører det, vil det sige, at vi aabner en Dør, saaledes at det hele bliver blandet sammen, saa at man paa vore Margarinefabrikker kommer til at arbejde baade med naturlige og med kunstige Fedtstoffer, og det vilde jo være rimeligt, at Mejerierne saa fik den samme Tilladelse — det kunde det ærede Medlem ikke modsætte sig, for der maa jo være lige Ret for alle. Men det vilde betyde, at den gode, skarpe Linie, som har gavnet Forbrugerne her i Landet og gavnet vore Eksportinteresser, blev brudt. Om det ærede Medlem nu kan forstaa Meningen, ved jeg naturligvis ikke; hvis det ikke er Tilfældet, opgiver jeg at forklare det nærmere.

Henriette Crone: Den højtærede Landbrugsminister mente ikke, at jeg havde forstaaet, at vi her stod overfor noget nyt, at vi her staar overfor en Storproduktion, medens der hidtil har været Smaaavirksomheder. Jo, det har jeg vistnok sagt allerede ved første Behandling, og i hvert Fald har jeg udtalt ganske tydeligt i Dag, at jeg slet ikke frygter den højtærede Ministers Ændring, hvorefter Smaaboderne faar Ret til at lave Flødeis, fordi de af Hensyn til Konkurrencen vil blive nødt til at tage deres Varer fra de store Fabrikker.

Endelig vil jeg sige, hvad jeg ikke har sagt før, at naar nu Mejerierne faar Ene-ret paa at lave Ice-Cream, vil det betyde, at der ikke længere paa dette Omraade er den gode, sunde Konkurrence, som jeg synes den højtærede Landbrugsminister ellers altid ønsker der skal være.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1

vedtoges enstemmigt med 34 Stemmer. — 16 Medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod Ændringsforslaget.

Ændringsforslag Nr. 2

forkastedes med 34 Stemmer mod 16.

Ændringsforslag Nr. 3 ansaaes som

forkastet med samme Stemmetal som Ændringsforslag Nr. 2.

Ændringsforslag Nr. 4

vedtoges enstemmigt med 35 Stemmer. — 16 Medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod Ændringsforslaget.

Ændringsforslag Nr. 5

vedtoges enstemmigt med 34 Stemmer. — 16 Medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod Ændringsforslaget.

§ 1, saaledes ændret, og §§ 2 og 3

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredie Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 202 af 14. Juli 1927 om anerkendte Sygekasser.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 267).

Sagen sattes til Forhandling.

Ministeren for Sundhedsvæsen (Rubow): Det Lovforslag, jeg har den Ære at forelægge for det høje Ting, angaar Ændringer i Sygekasseloven. Under Rigsdagens Behandling i 1927 af det daværende Forslag til Lov om Ændringer af Sygekasseloven rejstes Spørgsmaalet om Sygeforsikring for dem, der ikke er ubemidlede i Sygekasselovens Forstand, specielt dem, der paa Grund af, at de opnaar højere Indtægter end fastsat for Medlemmer af de statsanerkendte Sygekasser, har maattet udtræde af disse Sygekasser. Det er deres Stilling, som dette Lovforslag beskæftiger sig med. Det Problem, der navnlig interesserer, er, hvorledes man skal sikre disse Medlemmers Genoptagelse i statsanerkendte Sygekasser, hvis de atter skulde blive ubemidlede i Sygekasselovens Forstand.

Et af Ministeriet nedsat Udvalg har undersøgt de herhenhørende Spørgsmaal og er fremkommet med Udkast til et Lov-